

Sygn. akt XI GC 863/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 24 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Paulina Lebowska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2020 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa D.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz powoda Skarbu Państwa Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa D. kwotę 28 844,72 zł (dwadzieścia osiem tysięcy osiemset czterdzieści cztery złote, siedemdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 3 816,38 zł od dnia 6 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 5 939,05 zł od dnia 20 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 11 878,10 zł od dnia 26 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 7 211,19 zł od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 1 443 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści trzy złote) tytułem kosztów sądowych.

XI GC 863/20

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 20 lipca 2020 roku powód Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 28 844,72 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 3816,38 zł od dnia 6 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 5939,05 zł od dnia 20 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 11 878,10 zł od dnia 26 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 7211,19 zł od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty

wraz z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że 17 listopada 2014 r. powód ustanowił na rzecz pozwanej odpłatną służebność przesyłu w zakresie działek objętych aktem notarialnym, na których posadowione zostały linie elektroenergetyczne eksploatowane przez pozwaną. Grunty pod liniami napowietrznymi zajęte są na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie przesyłu energii elektrycznej, w związku z czym Nadleśnictwo zadeklarowało za rok 2017 podatek od nieruchomości pod gruntami zajętymi pod linie elektroenergetyczne. Powód podał, że podatek ten został przez niego zapłacony, a wysokość stawek została ustalona przez poszczególne gminy na podstawie uchwał. Pozwem objęta jest różnica pomiędzy podatkiem zapłaconym przez powoda, a kwotą uiszczoną przez pozwaną.

W dniu 4 sierpnia 2020 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt XI GNc 1899/20).

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Podniosła, że nie zgadza się ze stanowiskiem nadleśnictwa o opodatkowaniu w 2017 r. wszystkich gruntów pod napowietrznymi liniami energetycznymi, w tym gruntów leśnych, objętych służebnościami ustanowionymi na rzecz pozwanej podatkiem od nieruchomości według stawki określonej w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, to jest według stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania tych gruntów w ewidencji gruntów i budynków. Pozwana podniosła, że nadleśnictwo nie wykorzystało wszelkich środków odwoławczych, mimo że ich wniesienie było rekomendowane przez pozwaną.

W toku sprawy strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2012 r. Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. ramową umowę o współpracy nr (...), na mocy której strony ustaliły zasady i warunki współdziałania stron w zakresie prowadzonych przez pozwaną lub inny podmiot działający w imieniu pozwanej eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji linii i urządzeń elektroenergetycznych stanowiących własność pozwanej a pozostawionych na gruntach powódki. Zgodnie z § 1 ust. 2 umowy strony wyraziły wolę ustanowienia przez powoda - jako właściciela nieruchomości - odpłatnej służebności przesyłu dla linii i urządzeń posadowionych na gruntach pozostających w jego zarządzie, a umowa miała określać zasady i warunki współdziałania pomiędzy stronami do czasu ustanowienia tej służebności (§ 1 ust. 3 umowy). Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych dla wykonywania tych czynności powodowi przysługiwać będzie wynagrodzenie jednorazowe za okres od roku 2006 do roku 2011, a za okres od 2012 roku wynagrodzenie roczne ustalone według zasad określonych w § 4 i 5 umowy (§ 3 umowy). Wielkość powierzchni dla ustalenia wynagrodzenia rocznego określać miał wykaz stanowiący załącznik nr 1 do umowy, wykonany na podstawie inwentaryzacji istniejących pasów technicznych oraz wymaganych zgodnie z polskimi normami (§ 4 ust. 1 umowy). Zgodnie z § 4 ust. 3 umowy, przy ustalaniu powierzchni strony przyjęły następujące zasady: trasa linii oraz lokalizacja urządzeń elektroenergetycznych została ustalona w oparciu o stan istniejący, szerokość pasa technicznego pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi, powodująca ograniczenia prowadzenia gospodarki leśnej ustalona została w oparciu o stan określony w załączniku nr 1 do umowy: szerokość pasa istniejącego, w przypadku gdy szerokość pasa istniejącego jest mniejsza niż szerokość pasa wymaganego. Postanowiono, że dostosowanie pasa technicznego do szerokości wymaganej powoduje konieczność podjęcia działań przez pozwaną zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w terminie przed ustanowieniem służebności przesyłu, szerokość pasa wymaganego, w przypadku gdy szerokość pasa wymaganego jest mniejsza niż szerokość pasa istniejącego (załącznik nr 1); rodzaje gruntów

występujących na trasie linii elektroenergetycznych zostały sklasyfikowane zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ewidencji gruntów i budynków, w podziale na poszczególne gminy, dla elektroenergetycznych linii kablowych, przyjęto pas techniczny o szerokości 1 m na trasie linii kablowej, w których powód oświadczył, że nie będzie prowadzić nasadzeń. Strony postanowiły, że oświadczenie Nadleśniczego sporządzone w formie wykazu o wysokości deklarowanych w poszczególnych gminach kwotach podatku od nieruchomości podatku leśnego oraz podatku rolnego odpowiednich dla kategorii gruntów stanowić będzie załącznik nr 2 do umowy (§ 4 ust. 4 umowy). Strony uzgodniły, że roczne wynagrodzenie należne powodowi za 1m² gruntu skalkulowane zostanie na podstawie równowartości podatku od nieruchomości lub podatku leśnego i rolnego, zależnej od kategorii „gruntów” wynikających z ewidencji gruntów i budynków, zadeklarowanych przez powoda w deklaracjach złożonych właściwemu organowi podatkowemu za dany rok podatkowy dla powierzchni określonej zgodnie z §4 umowy (§ 5 ust. 1 umowy). Umowa została zawarta na czas określony tj. do momentu ustanowienia przez powoda na rzecz pozwanej służebności przesyłu. Nadto w terminie 3 miesięcy, strony zobowiązały się do zawarcia umów wykonawczych, na mocy których określone zostaną zasady utrzymywania urządzeń przez pozwaną posadowionych na gruntach powoda.

Zawarta umowa miała być neutralna dla powoda tj. zapewnić mu zwrot przez pozwaną wartości zapłaconego podatku.

Dowód:

- akt powołania na nadleśniczego k. 26;
- akt powołania na dyrektora generalnego lasów państwowych k. 27-28;
- odpis z KRS pozwanej k. 245-252;
- ramowa umowa z dnia 16 sierpnia 2012 r. wraz z załącznikami k. 29-40;
- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;
- zeznania świadka J. P. k. 270v.-271;
- zeznania świadka A. K. k. 271;
- zeznania świadka M. K. (1) k. 271;

W dniu 14 listopada 2012 roku powód Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D. zawarł z pozwaną (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (Operatorem) dotyczącą Oddziału (...) w G., Rejon (...) D. umowę wykonawczą nr (...) -2 (ZSp- (...) -2/12), której przedmiotem było ustalenie szczegółowych zasad i warunków współdziałania w zakresie prowadzenia przez pozwaną eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji linii i urządzeń elektroenergetycznych stanowiących własność pozwanej, posadowionych na gruntach pozostających w zarządzie powoda oraz prowadzenia uzgodnień budowy na tych gruntach przez pozwaną nowych linii i urządzeń elektroenergetycznych. Zgodnie z § 1 ust. 2 umowy strony wyraziły wolę ustanowienia przez powoda - jako właściciela nieruchomości - odpłatnej służebności przesyłu dla linii i urządzeń posadowionych na gruntach pozostających w jego zarządzie, a umowa miała określać zasady i warunki współdziałania pomiędzy stronami do czasu ustanowienia tej służebności (§ 1 ust. 3 umowy). Strony ustaliły, że z tytułu umożliwienia pozwanej dostępu do linii i urządzeń elektroenergetycznych dla wykonywania tych czynności powodowi przysługiwać będzie wynagrodzenie jednorazowe za okres od roku 2006 do roku 2011, a za okres od 2012 roku wynagrodzenie roczne ustalone według zasad określonych w § 4 i 5 umowy (§ 3 umowy). Wielkość powierzchni dla ustalenia wynagrodzenia rocznego określać miał wykaz stanowiący załącznik nr 1 do umowy, wykonany na podstawie inwentaryzacji istniejących pasów technicznych oraz wymaganych zgodnie z polskimi normami (§ 4 ust. 1 umowy).

Zgodnie z § 4 ust. 2 umowy, przy ustalaniu powierzchni strony przyjęły następujące zasady: trasa linii oraz lokalizacja urządzeń elektroenergetycznych została ustalona w oparciu o stan istniejący, szerokość pasa technicznego pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi, powodująca ograniczenia prowadzenia gospodarki leśnej ustalona

została w oparciu o stan określony w załączniku nr 1 do umowy: szerokość pasa istniejącego, w przypadku gdy szerokość pasa istniejącego (załącznik nr 1, kol. 12) jest mniejsza niż szerokość pasa wymaganego (załącznik nr 1, kol. 13). Postanowiono, że dostosowanie pasa technicznego do szerokości wymaganej powoduje konieczność podjęcia działań przez pozwaną zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w terminie przed ustanowieniem służebności przesyłu, szerokość pasa wymaganego, w przypadku gdy szerokość pasa wymaganego (załącznik nr 1, kol. 13) jest mniejsza niż szerokość pasa istniejącego (załącznik nr 1, kol. 12), rodzaje gruntów występujących na trasie linii elektroenergetycznych zostały sklasyfikowane zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ewidencji gruntów i budynków, w podziale na poszczególne gminy, dla elektroenergetycznych linii kablowych, przyjęto pas techniczny o szerokości 1 m na trasie linii kablowej, w których powód oświadczył, że nie będzie prowadzić nasadzeń. Strony postanowiły, że oświadczenie Nadleśniczego sporządzone w formie wykazu o wysokości deklarowanych w poszczególnych gminach kwotach podatku od nieruchomości podatku leśnego oraz podatku rolnego odpowiednich dla kategorii gruntów stanowić będzie załącznik nr 2 do umowy (§ 4 ust. 3 umowy). Strony uzgodniły, że roczne wynagrodzenie należne powodowi za 1m² gruntu skalkulowane zostanie na podstawie równowartości podatku od nieruchomości lub podatku leśnego i rolnego, zależnej od kategorii „gruntów” wynikających z ewidencji gruntów i budynków, zadeklarowanych przez powoda w deklaracjach złożonych właściwemu organowi podatkowemu za dany rok podatkowy dla powierzchni określonej zgodnie z §4 umowy (§ 5 ust. 1 umowy). W przypadku gruntów zakwalifikowanych jako użytki rolne, do wyliczenia wynagrodzenia rocznego strony przyjęły, że odpowiednio na każdy 1km długości linii elektroenergetycznej przypada powierzchnia 40m². Wynagrodzenie to miało być należne powodowi począwszy od roku 2012 (§ 5 ust. 1 umowy), przy czym nie przysługiwało za tereny stanowiące grunty pod wodami oraz grunty zakwalifikowane jako nieużytki (§ 5 ust. 2 umowy). Wysokość opodatkowania gruntów miała być określona na podstawie oświadczeń Nadleśnictw, o których mowa w § 4 ust. 3 umowy, uzgodnionych z pozwaną (§ 5 ust. 3 umowy). Stosownie do treści §5 ust. 4 umowy, strony zadeklarowały, że w granicach obowiązującego prawa podejmować będą działania zmierzające do kwalifikacji gruntów jako gruntów leśnych, opodatkowanych podatkiem leśnym).

Strony ustaliły, że w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda decyzję administracyjną, wykonalną lub natychmiast wykonalną, określającą pozwaną jako zobowiązanego z tytułu podatku od nieruchomości w zakresie gruntów objętych umową i w rezultacie tej decyzji pozwana zapłaci ten podatek, to roczne wynagrodzenie powoda skorygowane zostanie o kwotę podatku zapłaconego przez pozwaną (§ 5 ust. 5 umowy). Strony zdecydowały, że w tej sytuacji, zostaną przeprowadzone kolejno następujące czynności: pozwana pisemnie powiadomi powoda o otrzymanej decyzji administracyjnej i uregulowaniu zobowiązania podatkowego, załączając do pisma kserokopię decyzji oraz dowód uiszczenia przez pozwaną kwoty podatku wynikającej z tej decyzji, w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma, powód dokona aktualizacji załączników nr 1 i 2 do umowy, zgodnie z § 4 ust. 4 umowy, niezwłocznie po przeprowadzeniu aktualizacji wystawi fakturę korygującą do faktury VAT, wystawionej zgodnie z §6 ust. 1 umowy.

Według postanowień umowy, w przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze, obciążającą powoda inną wartością niż kwota zadeklarowanego podatku dla pasów gruntów wyszczególnionych w załączniku nr 1 do umowy, roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z tej decyzji z tym zastrzeżeniem, że zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione (§5 ust. 7 umowy). Strony ustaliły, że powód będzie przedstawiać pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, a w terminie kolejnych 4 dni pozwana przekaze powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, przy czym brak stanowiska pozwanej we wskazanym terminie miał być równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej (§ 5 ust. 8 umowy). W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów postępowania nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostaną sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych

braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi (§ 5 ust. 10 umowy).

W myśl § 5 ust. 11 i 12 umowy, korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 7, wymagała aktualizacji załączników nr 1 i 2 do umowy zgodnie z § 4 ust. 4 oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury VAT, wystawionej zgodnie z §6 ust. 1 umowy, przy czym czynności te winny być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7 - gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia.

Strony uzgodniły, że na okoliczność obciążenia z tytułu wynagrodzenia, o którym mowa w § 5 ust. 1, powód wystawiać będzie kwartalne faktury VAT w terminie 7 dni od daty uzgodnienia z pozwaną załączników nr 1 i 2 do umowy, nie później jednak niż do dnia kończącego drugi miesiąc danego kwartału, z terminem płatności przypadającym na ostatni dzień tego kwartału), a do kwoty wynagrodzenia zostanie doliczony podatek VAT w wysokości obowiązującej w świetle przepisów podatkowych w dniu wystawienia faktury (§ 6 ust. 1 i 2).

Umowa została zawarta na czas określony niezbędny do ustanowienia służebności przesyłu dla wszystkich objętych nią gruntów. Strony postanowiły, że w przypadku ustanowienia służebności przesyłu, umowa wykonawcza ulegnie rozwiązaniu (§12 ust. 3 umowy).

Zawarta umowa miała być neutralna dla powoda tj. zapewnić mu zwrot przez pozwaną wartości zapłaconego podatku.

Dowód:

- umowa wykonawcza z dnia 14 listopada 2012 r. wraz z załącznikami k. 41-48;
- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;
- zeznania świadka J. P. k. 270v.-271;
- zeznania świadka A. K. k. 271;
- zeznania świadka M. K. (1) k. 271;

Na mocy umowy z dnia 17 listopada 2014 r. (akt notarialny, repertorium A numer (...)) Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D. ustanowił na rzecz pozwanej i jej następców prawnych odpłatną i na czas nieokreślony służebność przesyłu, polegającą na znoszeniu istnienia posadowionych na wyszczególnionych w umowie nieruchomościach linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz na prawie korzystania z wymienionych nieruchomości w zakresie niezbędnym do dokonywania prac eksploatacyjnych, konserwacji, remontów, modernizacji, usuwania awarii, oraz przebudowy i rozbudowy linii i urządzeń elektroenergetycznych posadowionych na gruncie, na prawie wycinki drzew bądź krzewów lub ich podkrzesywaniu w zakresie niezbędnym dla utrzymania linii i urządzeń elektroenergetycznych w należyłym stanie celem uniknięcia zagrożenia dla funkcjonowania tych linii i urządzeń wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem przez pracowników Spółki, jej następców prawnych oraz przez wszystkie podmioty i osoby, którymi Spółka posługuje się w związku z prowadzoną działalnością (§5 umowy). (...) obciążone na mocy wskazanej umowy położone są na terenie gminy B.. W myśl §7 ust. 1 umowy służebność przesyłu została ustanowiona za wynagrodzeniem w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat poniesionych przez Nadleśnictwo D. od części działek wyszczególnionych w umowie, z których korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością przesyłu, to jest o łącznej powierzchni 215 642 m². Stosownie do §6 ust. 2 umowy, Spółka zobowiązała się płacić wynagrodzenie z tytułu powyższej służebności w kwotach, terminach oraz na rachunek bankowy wskazanych w fakturach VAT wystawianych przez Nadleśnictwo. W § 7 umowy strony zgodnie postanowiły m. in., że: wynagrodzenie, o którym mowa w § 7 ust. 1 płatne będzie corocznie z dołu w okresach kwartalnych, na podstawie faktur VAT wystawionych przez Nadleśnictwo, wynagrodzenie kwartalne stanowić będzie 1/4 części wynagrodzenia rocznego, faktury VAT

płatne będą na wskazany w fakturach rachunek bankowy najpóźniej w ostatnim dniu kwartału, podstawą zapłaty wynagrodzenia jest wystawienie i doręczenie faktury VAT przez Nadleśnictwo Spółce najpóźniej do końca drugiego miesiąca danego kwartału, do ustalonego wynagrodzenia zostanie doliczony podatek od towarów i usług w wysokości obowiązującej w dniu wystawienia faktury VAT. Wysokość rocznego wynagrodzenia z tytułu służebności przesyłu ustalana będzie na podstawie oświadczenia Nadleśnictwa o wysokości zadeklarowanych w danym roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona jest służebność przesyłu, które w formie wykazu w podziale na gminy, rodzaj podatku, obowiązujące stawki podatkowe oraz wartość podatku będzie przesyłane przez Nadleśnictwo do Spółki w terminie do 15 lutego każdego roku kalendarzowego, a Spółce przysługuje prawo do bieżącej weryfikacji zgodności oświadczenia ze stanem faktycznym. W przypadku, gdy właściwy organ podatkowy wyda ostateczną decyzję administracyjną, od której wniesione zostaną wszelkie przewidziane prawem zwyczajne środki odwoławcze zmieniającą wysokość zapłaconego podatku w danym roku podatkowym od gruntów na których ustanowiona została służebność przesyłu, to spółka zobowiązuje się do wyrównania Nadleśnictwu kwoty zapłaconego podatku za okres ustalony decyzją, a roczne wynagrodzenie powoda ulegnie skorygowaniu o wartość wynikającą z decyzji z terminie 30 dni od dnia powiadomienia przez niego na piśmie o tym fakcie pozwanej. Do powiadomienia miała być załączona kopia ostatecznej decyzji administracyjnej potwierdzona przez powoda za zgodność z oryginałem. W takim przypadku powód miał przedstawić pozwanej w terminie 4 dni od daty doręczenia decyzji administracyjnej (wydanej w I bądź II instancji) opinię co do braku zasadności składania środków odwoławczych wraz ze stosownym uzasadnieniem, przy czym zasada konieczności wykorzystania środków odwoławczych nie obowiązywała w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione. W myśl postanowień umowy, w terminie kolejnych 4 dni pozwana miała przekazać powodowi swoje stanowisko w tej sprawie, a brak jej stanowiska we wskazanym terminie był równoznaczny ze stanowiskiem negatywnym, tj. brakiem zasadności składania odwołania od decyzji administracyjnej.

W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia, co do którego stanowisko pozwanej było pozytywne, miała ona zwrócić powodowi poniesione koszty postępowania w wysokości określonej w orzeczeniu kończącym sprawę, przy czym zasada zwrotu kosztów nie obowiązywała w przypadkach, w których odwołanie/skarga zostały sporządzone z pominięciem argumentów/zarzutów proponowanych przez pozwaną bądź w przypadkach istotnych braków formalnych środka zaskarżenia albo innych ewidentnych błędów i zaniechań, które skutkowały odrzuceniem/oddaleniem odwołania/skargi.

Korekta rocznego wynagrodzenia, o której mowa w ust. §7 ust. 8 lub 9, wymagała aktualizacji załączników numer 1 (inventaryzacja linii i urządzeń elektroenergetycznych pozwanej, zlokalizowanych na gruntach zarządzanych przez powoda) oraz wystawienia przez powoda faktury korygującej do faktury wystawionej. Czynności te miały być przeprowadzone w terminie 14 dni od daty uzyskania przez powoda decyzji administracyjnej, gdy powód nie skorzysta ze środków odwoławczych lub w terminie 14 dni od daty niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powoda w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia środka zaskarżenia .

Dowód:

- akt notarialny z dnia 17 listopada 2014 r., repertorium A numer (...) k. 49-55;
- załączniki k. 56-76;
- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;
- zeznania świadka A. K. k. 271;
- zeznania świadka M. K. (1) k. 271;

W dniu 13 lutego 2015 r. Nadleśnictwo sporządziło i następnie przesyłało do Spółki oświadczenie o wysokości deklarowanych stawek podatkowych na rok 2015 dla gruntów pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi należącymi do Spółki, położonych na terenie gminy B., przy czym wystawienie faktury VAT zostało wstrzymane

do czasu rozstrzygnięcia przez właściwe organy podatkowe kto jest płatnikiem podatku od gruntów pod liniami elektroenergetycznymi.

Dowód:

- pismo z dnia 13 lutego 2015 r. k. 80;

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2016 r. Wójt Gminy B. określił wysokość podatku od nieruchomości za 2016 rok w kwocie 59 867 zł.

Na skutek złożonego przez Nadleśnictwo odwołania, decyzją z dnia 26 października 2016 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S., uchyliło decyzję Wójta Gminy B. i umorzyło postępowanie.

Dowód:

- decyzja z dnia 12 sierpnia 2016 r. k. 81-82;

- decyzja SKO z dnia 26 października 2016 r. k. 83-85;

Pismem z dnia 20 września 2016 r. Spółka przesłała Nadleśnictwu sporządzona, obustronnie podpisaną inwentaryzację linii i urządzeń elektrycznych na gruntach Nadleśnictwa.

Dowód:

- pismo z dnia 20 września 2016 r. k. 77;

- załączniki k. 77a.-79;

Nadleśnictwo do organu podatkowego gminy B. złożyło deklaracje podatkowe w zakresie podatku od nieruchomości za 2017 r. oraz dokonało zapłaty rat podatku od nieruchomości na rachunki bankowe urzędów wskazanych gmin.

Dowód:

- deklaracja na podatek od nieruchomości za 2017 r. złożona do Wójta Gminy B. z dnia 24 stycznia 2017 r. k. 86-89;

- deklaracja na podatek od nieruchomości za 2017 r. złożona do Wójta Gminy B. z dnia 30 października 2017 r. k. 90-91;

- zestawienie wydzieleni oraz inwentaryzacja k. 92-96;

- potwierdzenie wykonanej operacji w dniu 31 stycznia 2017 r. na rachunek Urzędu Gminy B. na kwotę 218 zł k. 97;

- potwierdzenie wykonanej operacji w dniu 14 lutego 2017 r. na rachunek Urzędu Gminy B. na kwotę 218 zł k. 98;

- potwierdzenie wykonanej operacji w dniu 14 marca 2017 r. na rachunek Urzędu Gminy B. na kwotę 218 zł k. 99;

- potwierdzenie wykonanej operacji w dniu 14 kwietnia 2017 r. na rachunek Urzędu Gminy B. na kwotę 218 zł k. 100;

- potwierdzenie wykonanej operacji w dniu 12 maja 2017 r. na rachunek Urzędu Gminy B. na kwotę 218 zł k. 101;

- potwierdzenie wykonanej operacji w dniu 13 czerwca 2017 r. na rachunek Urzędu Gminy B. na kwotę 218 zł k. 102;

- potwierdzenie wykonanej operacji w dniu 14 lipca 2017 r. na rachunek Urzędu Gminy B. na kwotę 218 zł k. 103;

- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;

Decyzją z dnia 21 czerwca 2017 r. Wójt Gminy B. określił wysokość podatku od nieruchomości za 2017 rok w kwocie 40 958 zł.

Dowód:

- decyzja z dnia 21 czerwca 2017 r. k. 110-111;

- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;

- zeznania świadka J. P. k. 270v.-271;

Pismem z dnia 26 czerwca 2017 r. Spółka zakwestionowała decyzję Wójta, wnosząc o złożenie odwołania do SKO.

Dowód:

- pismo z dnia 26 czerwca 2017 r. k. 112;

- wiadomość e-mail z dnia 26 czerwca 2017 r. k. 113;

- zeznania świadka J. P. k. 270v.-271;

Dnia 27 czerwca 2017 r. Nadleśnictwo sporządziło odwołanie od decyzji Wójta Gminy B. z dnia 21 czerwca 2017 r. w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego za 2017 rok.

Dowód:

- odwołanie z dnia 27 czerwca 2017 r. k. 114-117;

W dniu 1 lipca 2017 r. Nadleśnictwo sporządziło i następnie przesłało do Spółki oświadczenie o wysokości deklarowanych stawek podatkowych na rok 2017 dla gruntów pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi należącymi do Spółki, położonych na terenie gminy B.. Oświadczenie zawierało wskazanie gminy, rodzaj podatku, obowiązujące stawki (w zakresie podatku od nieruchomości), powierzchnie w metrach kwadratowych oraz wartości rocznej podatku. Łączna wartość podatku wyniosła 19 425,49 zł.

Dowód:

- oświadczenie Nadleśnictwa D. o wysokości stawek podatkowych na rok 2017 dla gruntów pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi (...) Sp. z o.o. Oddział (...) G., Rejon (...) D. z dnia 1 lipca 2017 r. k.135;

- dowód nadania i doręczenia k. 136;

Decyzją z dnia 26 lipca 2017 r. SKO utrzymało w mocy decyzję organu podatkowego I instancji- Wójta Gminy B.. Decyzję przesłano do pozwanego w dniu 28 lipca 2017r.

Dowód:

- decyzja z dnia 26 lipca 2017 r. k. 118-121;

- zeznania świadka J. P. k. 270v.-271;

- zeznania świadka A. K. k. 271;

Pismem z dnia 31 lipca 2017 r. Spółka poinformowała Nadleśnictwo, iż konieczne i zasadne jest złożenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wobec czego Nadleśnictwo winno złożyć skargę na decyzję SKO z dnia 26 lipca 2017 r. (...) i (...).

Dowód:

- pismo z dnia 31 lipca 2017 r. k. 122;

Pismem z dnia 1 sierpnia 2017 r. Nadleśnictwo doręczyło Spółce opinię o bezzasadności wnoszenia środków zaskarżenia. W tamtym czasie zapadły już liczne orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego potwierdzające stanowisko Nadleśnictwa.

Dowód:

- pismo z dnia 1 sierpnia 2017 r. k. 123-128;

- zeznania świadka J. P. k. 270v.-271;

Pismem z dnia 9 sierpnia 2017 r. Spółka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, wnosząc o złożenie skargi.

Dowód:

- pismo z dnia 9 sierpnia 2017 r. k. 129;

- wiadomość e-mail z dnia 9 sierpnia 2017 r. k. 130

Przelewem z dnia 11 sierpnia 2017 r. Nadleśnictwo uiściło na rachunek Urzędu Gminy D. kwotę 22 936 zł w tytule przelewu wskazując nr decyzji (...), należność główna 22 373 zł oraz odsetki w kwocie 563 zł.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu z dnia 11 sierpnia 2017 r. k. 131;

Przelewami z dnia 14 sierpnia 2017 r. Nadleśnictwo uiściło na rzecz Urzędu Gminy B. kwoty 218 zł oraz 3195 zł tytułem podatku od nieruchomości za sierpień 2017 r.

Dowód:

- potwierdzenia przelewu z dnia 14 sierpnia 2017 r. k. 104-105;

Jedna czwarta części z kwoty 19 425,49 zł stanowi kwotę 4856,37 zł.

W dniu 31 sierpnia 2017 r. Nadleśnictwo wystawiło na rzecz Spółki faktury VAT z tytułu wynagrodzenia należnego Nadleśnictwu z tytułu ustanowienia na rzecz spółki służebności przesyłu w zakresie wynikającym z powołanej wyżej umowy, w części obejmującej:

- I kwartał 2017 r., nr (...) na kwotę 5973,34 zł;

- II kwartał, nr (...) na kwotę 5973,34 zł;

- III kwartał 2017 nr (...) na kwotę 5973,34 zł.

Faktury VAT zostały doręczone spółce.

Dowód:

- faktury VAT k. 132-134;

- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;

Przelewem z dnia 14 września 2017 r. Nadleśnictwo uiściło na rzecz Urzędu Gminy B. kwotę 3413 zł tytułem podatku od nieruchomości za wrzesień 2017 r.

Dowód:

- potwierdzenia przelewu z dnia 14 września 2017 r. k. 106;

Dnia 19 września 2017 r. Nadleśnictwo sporządziło korektę i następnie przesłało do Spółki oświadczenie o wysokości deklarowanych stawek podatkowych na rok 2017 dla gruntów pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi należącymi do Spółki, położonych na terenie gminy B.. Oświadczenie zawierało wskazanie gmin, rodzaj podatku, obowiązujące stawki (w zakresie podatku od nieruchomości), powierzchnie w metrach kwadratowych oraz wartości rocznej podatku. Łączna wartość podatku po korekcie w związku z decyzją z dnia 21 czerwca 2017 r. wyniosła 38 739,49 zł.

Dowód:

- korekta oświadczenia Nadleśnictwa D. o wysokości stawek podatkowych na rok 2017 dla gruntów pod liniami i urządzeniami elektroenergetycznymi (...) Sp. z o.o. Oddział (...) G., Rejon (...) D. z dnia 19 września 2017 r. k.140;

- dowód nadania i doręczenia k. 136;

Po korekcie jedna czwarta części z kwoty 38 739,49 zł stanowi kwotę 9684,87 zł.

W dniu 19 września 2017 r. Nadleśnictwo wystawiło na rzecz Spółki korekty faktur VAT z tytułu wynagrodzenia należnego Nadleśnictwu z tytułu ustanowienia na rzecz spółki służebności przesyłu w zakresie wynikającym z powołanej wyżej umowy, w części obejmującej:

- I kwartał 2017 r., nr (...) na kwotę 5939,05 zł;

- II kwartał, nr (...) na kwotę 5939,05 zł;

- III kwartał 2017 nr (...) na kwotę 5939,05 zł.

Faktury VAT zostały doręczone spółce.

Dowód:

- korekty faktur VAT k. 137-139;

- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;

Pismem z dnia 27 września 2017 r. w związku z doręczeniem Spółce decyzji z dnia 21 czerwca 2017 r. za 2016 rok oraz za 2017 r. a także faktur VAT, pozwana zakwestionowała wyliczenie wysokości podatku za 2016 i 2017 rok przez nadleśnictwo, wnosząc o wyczerpanie drogi odwoławczej zgodnie z postanowieniami umownymi, deklarując jednocześnie uregulowanie zobowiązań w wysokości kwoty bezspornej, ustalonej przez spółkę, tj. kwoty 11 466,37 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 27 września 2017 r. k. 142-144;

Pismem z dnia 3 października 2017 r. Spółka odesłała Nadleśnictwu faktury VAT nr (...) podnosząc brak podstaw do korygowania faktur nr (...), które zostały zapłacone w dniu 3 października 2017 r.

Dowód:

- pismo z dnia 3 października 2017 r. k. 145;

- faktury VAT k. 146-148;

W piśmie z dnia 13 października 2017 r. Nadleśnictwo poinformowało spółkę, iż powierzchnie przyjęte do opodatkowania są prawidłowe i wynikając z prawomocnych i ostatecznych decyzji Wójta Gminy B., wobec czego brak jest podstaw do skorygowania faktur VAT.

Wiadomością e-mail z tego samego dnia, spółka poinformowała powódkę o dokonaniu płatności następujących faktur VAT:

- (...) w kwocie 3810,24 zł;
- (...) w kwocie 3810,24 zł;
- (...) w kwocie 3810,24 zł;
- (...) w kwocie 3810,22 zł;
- (...) w kwocie 3822,12 zł;
- (...) w kwocie 3822,12 zł;
- (...) w kwocie 3822,13 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 13 października 2017 r. k. 149;
- wiadomość e-mail z dnia 13 października 2017 r. k. 150;

Przelewem z dnia 13 października 2017 r. Nadleśnictwo uiszczyło na rzecz Urzędu Gminy B. kwotę 3413 zł tytułem podatku od nieruchomości za październik 2017 r.

Dowód:

- potwierdzenia przelewu z dnia 13 października 2017 r. k. 107;

Przelewem z dnia 14 listopada 2017 r. Nadleśnictwo uiszczyło na rzecz Urzędu Gminy B. kwotę 3413 zł tytułem podatku od nieruchomości za listopad 2017 r.

Dowód:

- potwierdzenia przelewu z dnia 14 listopada 2017 r. k. 108;

Dnia 5 grudnia 2017 r. Nadleśnictwo wystawiło na rzecz Spółki fakturę VAT nr (...) z tytułu wynagrodzenia należnego Nadleśnictwu z tytułu ustanowienia na rzecz spółki służebności przesyłu w zakresie wynikającym z powołanej wyżej umowy, w części obejmującej IV kwartał 2017 r. w kwocie 11 912,40 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 151;
- krekta deklaracji k. 152;
- dowód nadania k. 153;
- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;

Przelewem z dnia 14 grudnia 2017 r. Nadleśnictwo uiściło na rzecz Urzędu Gminy B. kwotę 3391 zł tytułem podatku od nieruchomości za grudzień 2017 r.

Dowód:

- potwierdzenia przelewu z dnia 14 grudnia 2017 r. k. 109;

Pismem z dnia 26 marca 2018 r. Nadleśnictwo wezwał Spółkę do zapłaty łącznej kwoty 114 159,37 zł w terminie 7 dni, tytułem kwot uzupełniających faktur VAT, w tym faktur VAT nr (...) w kwocie po 1271,13 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 26 marca 2018 r. k. 154-155;

- dowód nadania i doręczenia k. 156;

Pismem z dnia 19 czerwca 2020 r. Nadleśnictwo wezwało Spółkę do zapłaty łącznej kwoty 28 844,72 zł, w terminie 7 dni wskazując sposób jej wyliczenia. Przedmiotowa kwota stanowi niedopłatę podatku za 2017r.

Dowód:

- pismo z dnia 19 czerwca 2020 r. k. 157;

- dowód nadania i doręczenia k. 158;

- zeznania świadka M. G. k. 270-270v.;

- zeznania świadka J. P. k. 270v.-271;

Pismem z dnia 29 czerwca 2020 r. Spółka odmówiła zapłaty, kwestionując kwoty wynikające z faktur VAT jako niezgodnie z postanowieniami umownymi.

Dowód:

- pismo z dnia 29 czerwca 2020 r. k. 159;

- wyliczenie spółki k. 160;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził od pozwanej należności obejmującej kwotę wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu.

Powód wywodził swoje roszczenie z zawartej z pozwaną w dniu 17 listopada 2014 roku w formie aktu notarialnego umowy ustanowienia służebności przesyłu. Zgodnie z §12 ust. 2 umowy ramowej została ona zawarta na czas określony niezbędny do ustanowienia

służebności przesyłu dla wszystkich gruntów objętych „Umowami wykonawczymi”. Podobnie w §12ust 3 umowy wykonawczej przewidziano jej wygaśnięcie w przypadku ustanowienia służebności przesyłu. Jest to zresztą logiczne, że umowa późniejsza, szczegółowa ustala relację między stronami w miejsce wcześniej obowiązujących umów. Utrzymywanie stanu, w którym miałyby obowiązywać trzy umowy dotyczące tej samej kwestii ale różniące się nieznacznie nie znajduje żadnego uzasadnienia. Stanowisko, że strony aktualnie związane są umową o ustanowienie służebności potwierdził świadek M. K. (2). Umowa ustanowienia służebności przesyłu została zawarta w dniu 17

listopada 2014 roku w formie aktu notarialnego. Z dniem jej podpisania, zastąpiła ona wszelkie inne umowy i porozumienia wcześniej zawarte pomiędzy stronami i w dacie podpisania umowy ustanowienia służebności przesyłu obowiązujące, a dotyczące korzystania z gruntów obciążonych służebnością przesyłu. Pozwana, nawet nie twierdziła, a tym bardziej nie wykazała w myśl art. 6 k.c. by któraś ze służebności przesyłu nie została ustanowiona, co tamowałoby rozwiązanie umowy wykonawczej.

Okoliczność zawarcia przez strony w dniu 17 listopada 2014 roku umowy o ustanowienie służebności przesyłu była w sprawie bezsporna. Przedmiotu sporu nie stanowiło również uprawnienie powoda do żądania wynagrodzenia z tego tytułu. Spór dotyczył odpowiedniej kwalifikacji gruntów, co miało wpływ na wysokość wynagrodzenia.

Na mocy wspomianej umowy z dnia 17 listopada 2014 o ustanowieniu służebności powód obciążył nieruchomość na rzecz pozwanej jako przedsiębiorstwa energetycznego w sposób wskazany w treści art. 305¹ k.c. za wynagrodzeniem określonym w treści umowy. Możliwość zawarcia tego rodzaju umów przewidziana została w art. 39a ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz.U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59). W świetle ust. 1 tego przepisu nadleśniczy może za zgodą dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych obciążyć, za wynagrodzeniem, nieruchomości pozostające w zarządzie Lasów Państwowych służebnością przesyłu, z uwzględnieniem zasad gospodarki leśnej. Kwestie wynagrodzenia, w tym jego wysokość z uwagi na sposób wyliczenia, w okolicznościach sprawy determinuje treść art. 39a ust. 2. Zgodnie z nim wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej ustala się w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat ponoszonych przez Lasy Państwowe od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem tą służebnością.

Z literalnego brzmienia umowy wynika, że wynagrodzenie należne powodowi na gruncie postanowienia § 7 ust.1 odpowiadać miało wysokości podatków i opłat poniesionych przez powoda od części nieruchomości, z której korzystanie jest ograniczone w związku z obciążeniem nieruchomości służebnością przesyłu (opisanej w § 5 umowy). Powyższe potwierdza również treść § 7 ust 5. umowy, w którym strony ustaliły, iż wysokość rocznego

wynagrodzenia z tytułu służebności przesyłu ustalana będzie na podstawie oświadczenia powoda o wysokości zadeklarowanych w danym roku podatkowym podatkach i opłatach od części nieruchomości, na których ustanowiona będzie służebność przesyłu.

Mając na uwadze powyższe zapisy i dokonując wykładni oświadczeń woli stron dokonanej zgodnie z art. 65 § 1 i 2 k.c. przyjąć należało, że zgodnym zamiarem stron, nie pomijając ustawowej regulacji art. 39a ustawy o lasach, było takie ukształtowanie należnego powodowi wynagrodzenia od pozwanej, za ustanowienie służebności przesyłu, które zapewni pokrycie ponoszonych przez powodowe Nadleśnictwo kosztów podatkowych zaistniałych z uwagi na posadowienie na jego gruncie linii elektroenergetycznej w zależności od kategorii gruntów wynikających z ewidencji gruntów i budynków zadeklarowanych przez Nadleśnictwo. Umówione wynagrodzenie w istocie odpowiadać miało ponoszonym przez powoda kosztom podatków od zajętej pod linie energetyczne części nieruchomości. Nie można zatem pominąć tego, że istotą postanowień umownych było zagwarantowanie powodowi zwrotu rzeczywiście ponoszonych opłat publicznoprawnych w związku z ustanowieniem na pozostających w jego zarządzie gruntach służebności na potrzeby napowietrznych linii energetycznych wchodzących w skład przedsiębiorstwa pozwanej. Na to, że wynagrodzenie z tytułu służebności miało zapewnić zwrot poniesionych przez powoda kosztów (miało być „neutralne”) wskazał zresztą świadek A. K..

Również z aksjologicznego punktu widzenia brak jest uzasadnienia dla sytuacji, w której powód, który obciąża swoją nieruchomość na rzecz innego podmiotu, ma ponosić koszty wyższego podatku od nieruchomości – jako związanego z zastosowaniem stawki dla gruntów, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, skoro nie on jest podmiotem wykonującym tego rodzaju działalność - podmiotem takim jest pozwana, której status przedsiębiorcy energetycznego doprowadził do przyjęcia takiej wysokości stawki, a w konsekwencji obciążenia powoda wyższą kwotą podatku. Kwestia ta była przedmiotem wielu wypowiedzi w judykaturze, a podsumowanie dotychczasowego orzecznictwa administracyjnego stanowi uchwała NSA (7) z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie II FPS 3/19 (publ.

na orzeczenia.nsa.gov.pl). Zgodnie z nią przedsiębiorca przesyłowy, który zawarł z (...) Lasy Państwowe umowę o ustanowienie służebności przesyłu na gruntach Skarbu Państwa, nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości od tych gruntów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2018 roku. Co istotne, NSA w uchwale tej zwrócił m.in. uwagę na przepis art. 39a ust. 2 ustawy o lasach, podkreślając, że to unormowanie ma na celu zapewnienie stosownej rekompensaty finansowej jednostce organizacyjnej Lasów Państwowych, jako podatnikom podatku od nieruchomości w wysokości niezależnej od treści obowiązującej umowy, na co wskazuje zwrot legislacyjny „ustala się w wysokości”. Ma ono zatem gwarantować podatnikowi środki na zapłatę danin i nie stwarza możliwości do niedozwolonego modyfikowania treści obowiązku podatkowego i podmiotu obarczonego obowiązkiem zapłaty podatku od nieruchomości. W świetle powyższej uchwały składu 7 sędziów NSA chybiona jest argumentacja pozwanej w sprzeciwie na uzasadnienie oddalenia powództwa, związana z nowelizacją przepisów z dniem 1 stycznia 2019 roku, gdyż nie odnosi się do stanu faktycznego, ani prawnego niniejszej sprawy.

Treść art. 87 i art. 91 Konstytucji określa wyczerpujący katalog źródeł prawa w Rzeczypospolitej Polskiej. W katalogu tym nie wymieniono jako źródeł prawa powszechnie obowiązującego orzeczeń sądów (nawet tych najwyższych instancji), na co słusznie zwraca uwagę pozwany. Niemniej Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 lutego 2016 r. wydanego w sprawie II FSK 3584/13, w którym stwierdzono, iż fakt, że wyrażona w uzasadnieniach orzeczeń najwyższych instancji sądowych opinia i poglądy prawne nie mają formalnie mocy wiążącej nie oznacza, że nie wywierają one wpływu na orzeczenia innych sądów. Z orzecznictwem takim wiąże się domniemanie prawidłowości zawartych w nich ustaleń dotyczących wykładni przepisów prawnych, sygnalizuje ono prawidłowy kierunek wykładni prawa i sygnalizuje, że w przyszłości w sprawach podobnych sąd zajmie podobne stanowisko. Na poparcie tej praktyki Naczelny Sąd Administracyjny we wskazanym orzeczeniu wprost odwołał się do swoich wcześniejszych wyroków z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie II FSK 1821/09 i z dnia 22 września 2011 r. w sprawie II FSK 548/10, w których przedmiotem rozstrzygnięcia była podatkowa kwalifikacja bezumownego korzystania przez zakłady energetyczne z gruntów zajętych pod linie energetyczne i rozstrzygnięcie, czy zakłady energetyczne są posiadaczami służebności gruntowej i czy posiadanie to wyczerpuje znamiona opodatkowania według stawek niezwiązanych z działalnością gospodarczą.

W świetle powyższego nie można nie zauważyć, że analiza orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego jednoznacznie przesądza, że grunty leśne usytuowane pod napowietrznymi liniami energetycznymi, są gruntami zajętymi na prowadzenie działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Wobec tak ukształtowanego i jednolitego orzecznictwa sądów administracyjnych, dalsze uporczywe inicjowanie przez Lasy Państwowe postępowań odwoławczych, czy też składanie deklaracji na podatek, które ignorowałyby dotychczasowy dorobek orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, uznane musiałyby być za działanie sprzeczne z prawem i mogące uzasadniać odpowiedzialność karno-skarbową na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. (czy też w zależności od wartości podatku narażonego na uszczuplenia z art. 56 § 2 lub 3 k.k.s.). Odpowiedzialność ta dotyczyłaby osób zajmujących się w tej jednostce sprawami gospodarczymi (art. 9 § 3 k.k.s.). Zatem pomimo, iż orzeczenia sądów nie stanowią źródeł prawa w Rzeczypospolitej Polskiej, to nie można pomijać faktu, że wywierają one wpływ na orzeczenia innych sądów.

Sąd nie podziela stanowiska, że obowiązkiem powoda było składanie kolejnych bezcelowych w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych, w tym NSA odwołań i środków zaskarżenia, bądź deklaracji podatkowych niewłaściwie klasyfikujących grunty wykorzystywane w działalności gospodarczej pozwanej polegającej na przesyłaniu energii elektrycznej jako grunty podlegające opodatkowaniu podatkiem leśnym, a nie podatkiem od nieruchomości uregulowanym w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Ewentualne interpretacje zapisów umowy prowadzące do wniosków wyprowadzanych przez pozwaną prowadziłyby do nieważności w świetle art. 58 § 1 k.c. Nakazywałyby one bowiem powodowi zachowanie sprzeczne z normami iuris cogentis prawa podatkowego, zobowiązującymi do rzetelnego wypełniania spoczywających na powodzie obowiązków podatkowych.

Analizując wypełnianie przez powoda obowiązków umownych, na gruncie ukształtowanego między stronami stosunku prawnego (umowy o ustanowienie służebności przesyłu), nie jest możliwe przyjęcie, że powód działał nielojalnie

względem pozwanej zmieniając przyjętą i wcześniej realizowaną praktykę deklarowania podatku w niższej wysokości (jak za grunty na których prowadzona jest działalność leśna, a nie inna działalność gospodarcza, w tym działalność polegająca na przesyłce energii elektrycznej), a zatem nie można przyjąć, że powód nienależycie wykonywał zawartą umowę w szczególności niezgodnie z wolą stron. Powyższe stanowisko uzasadnione jest również w świetle utrwalonego i jednolitego orzecznictwa Wojewódzkich Sądów Administracyjnych, których przedmiotem były analogiczne sprawy pomiędzy Skarbem Państwa, a różnymi nadleśnictwami, które to orzecznictwo zostało ugruntowane również przez Naczelny Sąd Administracyjny, gdzie za prawidłową przyjęto wykładnię, w świetle której grunty znajdujące się pod liniami elektroenergetycznymi powinny być opodatkowane podatkiem według stawek najwyższych, gdyż służą one prowadzeniu działalności gospodarczej. Ta linia orzecznicza jest kontynuowana mimo dokonania przez prawodawcę nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o lasach, na mocy ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1588). Dodać należy, że przywołana wyżej nowelizacja zerwała z dotychczasową wykładnią wyżej wskazanych przepisów, jednakże wymagało to wprost dokonania interwencji ustawodawcy, który zmienił przedmiot opodatkowania wyłączając go wprost z zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości i opodatkowując go podatkiem leśnym. Na mocy tej nowelizacji w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych w jej art. 2a dodano pkt 4 lit. a-c wyłączając z zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów wykorzystywanych w celu prowadzenia działalności gospodarczej będącej działalnością przesyłową, natomiast w ustawie o podatku leśnym w art. 1 dodano ust. 4 pkt 1-3, w którym wskazano, że za lasy zajęte na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna nie uznaje się lasów wykorzystywanych w działalności przesyłowej. Jednak trzeba wyraźnie wskazać, że przepisy te wywołują skutek dopiero na przyszłość w sferze obowiązków podatkowych, począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.. Powyższe oznacza, że nowelizacja nie ma wpływu na obowiązek podatkowy istniejący w poprzednim okresie. Tymczasem obowiązek podatkowy objęty sporem, jaki ciążył na powodzie dotyczył 2017 r. Powód w niniejszej sprawie dochodził od pozwanej zapłaty umówionego na mocy umowy ustanowienia służebności przesyłu wynagrodzenia, w wysokości odpowiadającej kwocie rzeczywiście zapłaconego przez powoda podatku.

Podsumowując, należy podkreślić, że o sposobie kwalifikacji podatkowej decydują przepisy prawa powszechnie obowiązującego, nie zaś uzgodnienia stron, czy też akceptacja jednej z tych stron dla określonej kwalifikacji.

W §7 ust.10 wyłączono konieczność wykorzystania środków odwoławczych, w sprawach, w których ich wniesienie byłoby oczywiście nieuzasadnione.

W świetle przywołanej przez powoda jednolitej linii orzeczniczej Naczelnego Sądu Administracyjnego (k.264), w tym orzeczeń dotyczących sąsiednich nadleśnictw bądź powodowego nadleśnictwa (np. w sprawie II FSK 2224/16 w dniu 9 marca 2017r odmówiono podjęcia uchwały w przedmiocie stawki podatkowej za grunty pod liniami powołując się na brak rozbieżności w orzecznictwie), oczywiście niecelowym było składanie dalszych środków odwoławczych. Na taką motywację przy braku składania odwołania wskazał świadek J. P.. Na marginesie odnotować należy, że umowa służebności nie zawiera żadnych przepisów sankcyjnych z tytułu zaniechania dalszego skarżenia rozstrzygnięć organów podatkowych.

Wysokość podatku w określonej sytuacji faktycznej jest kategorią obiektywną. Wysokość podatku wynika z przepisów prawa podatkowego, nie zaś z uzgodnień stron. W tym kontekście bezzasadny jest zarzut, że powód "uniemożliwił pozwanemu wpływ na wysokość świadczenia". W zakresie powierzchni, czy samych wyliczeń strony powodowej, pozwana nie zgłaszała zarzutów. Wynikają one także ze składanych dokumentów i zeznań świadków M. G. i J. P..

Argumentacja zgodna z wyżej przedstawioną znajduje pełną aprobatę w orzecznictwie sądów wyższej instancji. Tytułem przykładu wskazać jedynie można ostatnie orzeczenia w tym przedmiocie tj. wyroki Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 maja 2020r (sygn. VIII Ga 236/20) i z dnia 3 września 2019r (sygn. VIII Ga 234/19) oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 października 2019r sygn. (akt I AGa 96/19). W pierwszym z przywołanych orzeczeń Sąd Okręgowy w Szczecinie w analogicznej sprawie potwierdził zbędność dalszych środków odwoławczych wskazując, że „umowa stron nie mogła skutecznie do tego zmusić powoda”.

Istotne elementy ustaleń i materiału dowodowego omówione zostały powyżej, zbędnym jest więc ich powtarzanie. W tym miejscu wskazać należy, iż stan faktyczny w zasadzie był niesporny między stronami i wynikał z dokumentów, różniły się one w jego ocenie prawnej. Zeznania świadków, choć wiarygodne, miały jedynie pomocnicze i uzupełniające (w stosunku do dokumentów) znaczenie.

Reasumując pozwany powinien zapłacić dochodzoną pozwem kwotę gdyż wynika ona z łączącej strony umowy, podobnie jak termin jej zapłaty. W związku z opóźnieniem powodowi należne są odsetki za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w treści art. 98 k.p.c. Powód wygrał spór w całości. Na koszty poniesione przez powoda (który jako Skarb Państwa był podmiotem zwolnionym od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i opłaty skarbowej) złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości stawki minimalnej - 3600 zł (ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych).

W pkt III sentencji wyroku Sąd, mając na względzie treść art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążył pozwaną jako przegrywającą sprawę opłatą od pozwu, od której zwolniony był powód.

SSR Dariusz Plewczyński

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2.(...)

(...)

3. (...)